

متن پرسش

سلام استاد: شرمنده از مزاحمت مجدد درباره سوالی که داشتم در سوال ۳۰۹۵۲ تا حدودی پاسخم را پیدا کردم. اما مسئله ام اینست که گویی جنگ بین دنیا و آخرتم مرا سخت گرفتار و ملول کرده، از طرفی نمی دانم بعنوان یک خانم در جمع ها و جامعه مثلا لباسهای مشکی و ساده باید بپوشم که نظر نامحرم جلب نشود یا لباسی بپوشم که مثلا قشر نوجوان را هم جذب کند و دلزده نکند؟ که در اینصورت حکم آن را در نظر نامحرمان نمی دانم، البته گویا آنچه باید افراد را جذب کند منزلت من باید باشد نه این امور؛ اما من نمی توانم تعادل را دریابم نهایتا این مسئله ی لباس، گاهی برایم وسواس فکری پیش می آورد و خودش غفلتی برایم شده که مزاحم شما شدم راستش حتی مثلا با چادر که هستم روسری غیر از رنگ مشکی جلوی نامحرمان ساختم هست و نمی دانم درست است و مشکلی ندارد یا نه، یا من وسواس دارم؟ افسوس ها دارم که چرا اینقدر به جای تعالی، ارزش سیر و بودنم را تخفیف داده ام و می دهم، که به جای کسب لباس تقوی و پیروی از صاحبان سیره، خودم را اسیر خودم کرده ام ، که ندانستم «ان العزه لله جمیعا» استاد اگر بطور مثال عفو کامله ی الهی به من برسد آیا در آنصورت خجالت زدگی کارها و غفلت هایم نابود می شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! نباید تا این حد حساس بود بالاخره مؤمنین باید خوش سلیقه باشند و در ظاهر آن ها، آن زیبایی طبیعی و خوش سلیقگی معلوم شود. آنچه مورد تأیید نیست حالتی است که به طور غیر طبیعی رنگ های لباس ذهن ها را به خود مشغول کند مثل آن که کسی به جای روسری روشن به رنگ صورتی، روسری روشن به رنگ قرمز جیغ داشته باشد. در این موارد خوب است به جزوات مربوط به «زن» که روی سایت هست رجوع شود. موفق باشید